

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.73/2020/10. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2021. február 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt terhelt ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2020. szeptember 14. napján kihirdetett 31.B.5/2020/13. számú ítéletét *helybenhagyja*.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2020. szeptember 14. napján kihirdetett, 31.B.5/2020/13. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat), s ezért öt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre, mellékbüntetésként 500 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.- forintban állapította meg. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a részletfizetés szabályairól, a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére. A bejelentett polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította.

[2] A törvényszék fenti határozata ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője felmentés érdekében terjesztett elő jogorvoslati kérelmet.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.274/2020/1-I. számú átiratában az ügyész által a vádlott terhére bejelentett fellebbezést fenntartva a terhelt és védője által előterjesztett jogorvoslati kérelmet alaptalannak ítélte. A törvényszék által megállapított tényállást annyiban kérte kiegészíteni, hogy a szakértői vélemény és tanú tárgyaláson tett tanúvallomása alapján a sértett számára a tanú hívott segítséget, értesítette a mentőket, illetve kért segítséget a közelben tartózkodó rendőröktől. A sértettet a kórházba szállították, ahol életmentő műtétet hajtottak rajta végre.

A cselekmény minősítéséhez fűzött jogi indokolást azzal kérte kiegészíteni, hogy a bekövetkezett életveszélyes sérülés vonatkozásában a vádlottat tudatos gondatlanság terhelte.

A büntetés kiszabása során a súlyosító körülményeket kérte kiegészíteni a bántalmazás méltányolható indok nélküli módjával, illetve azzal, hogy a vádlott orvul, hátulról támadt a mit sem sejtő sértettre.

Álláspontja szerint a törvényszék által alkalmazott joghátrány nem áll arányban a terhelt cselekményének tárgyi súlyával. Az ittas vádlott nem csak közvetlenül életveszélyes, de maradandó fogyatékossgal és súlyos egészségromlással járó sérülést okozott a sértettnek. Rámutatott arra, hogy a törvényszék jelentősen túlértékelte a terhelt javára szóló enyhítő

körülményeket, amikor a szabadságvesztés büntetést a különös részi minimumban állapította meg, és ennek végrehajtását próbaidőre felfüggesztette.

Összességében a fellebbezéssel támadott határozat a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján történő megváltoztatására, a vádlottal szemben kiszabott büntetés tartamának felemelésére, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére, a vádlottat mellékbüntetésül közügyek gyakorlásának eltiltására és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és jogi indokolás, valamint a büntetékiszabási körülmények korrekcióját követően az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[4] A terhelt védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában a vádlott felmentésére tett indítványát visszavonta, ugyanakkor a további jogorvoslati kérelmében elsődlegesen az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítésére, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében nem tárta fel, hogy a vádlott cselekményének mi volt a motivációja. Hangsúlyozta, hogy a konfliktus abból alakult ki, hogy a sértett a pultossal tiszteletlenül beszélt. A tárgyaláson tett szembesítés során mindkét fél elképzelhetőnek tartotta, hogy trágárság hangzott el. Ebből viszont nem lehet arra következtetni, hogy a bántalmazás a vádlott részéről méltányolható indok nélkül történt, így az súlyosító körülményként sem értékelhető. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények között nem értékelte, hogy a vádlott a sértettől elnézést kért, és azt a sértett elfogadta. E körben hivatkozott arra, hogy a vádlott a sértett részére az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jóvátétel jogcímén 3.500.000.-Ft összeget fizetett meg. Mindezek olyan új nyomatékos enyhítő körülmények, amelyek az elsőfokú ítélet meghozatala után keletkeztek, így azokat elsőfokú bíróság figyelembe venni a döntése meghozatala során nem tudta.

[5] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban foglaltakat, kiegészítve azzal, hogy a vádlott cselekménye a tudatos gondatlanság vonatkozásában határesetnek minősül az eshetőleges szándékkal. A jóvátétel körében hivatkozott arra, hogy mivel annak megfizetésére a cselekmény elkövetését követő közel 2 év után került sor, így azt enyhítő körülményként figyelembe venni nem lehet.

A terhelt védője a jogorvoslati kérelmét megismételve a kiszabott büntetés enyhítését, illetve az ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú ítéletből nem állapítható meg, hogy a cselekményt a törvényszék tudatos gondatlanságnak minősítette-e, hiányzik a felderíthető ok a konfliktus kialakulására, nyomatékos enyhítő körülményként kérte továbbá értékelni a vádlott életkorát, büntetlen előéletét, a jóvátétel megfizetését, amelyet a sértett el is fogadott.

Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a terhelt a védőjéhez csatlakozott, továbbá megbánásnak adott hangot, kifejezte azon törekvését, hogy lehetőségei szerint a jövőben is támogatni fogja a sértettet.

[6] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla – figyelemmel az ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésre, valamint a fellebbezési nyilvános ülésen elhangzottakra - a Be. 590.§ (3), (5) és (7) bekezdéseiben, illetőleg a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ és b/ pontjaiban foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, e körben megállapítható volt, hogy a vádlott bűnösségének megállapítására vonatkozó rendelkezés helyes volt, felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, és a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.

[7] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, az ítéltábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely akadályát képezte volna az ítélet másodfokú felülbírálatának.

[8] Az ítélet felülbírálata során megállapítást nyert, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helytállóan vont következtetést a vádlott bűnösségére, a vádlott megindította az okfolyamatot azzal, hogy a sértettet megütötte, amelynek következtében a sértettnek, az elsőfokú eljárásban megalapozottan megállapított életveszélyes sérülése keletkezett. A másodfokon eljáró bíróság egyetértett a bűncselekmény jogi minősítésével és az ahhoz fűzött jogi indokolással is. Megállapítható, hogy az első fokon eljáró bíróság helytálló szempontrendszer alapján vizsgálta a terhelt büntetőjogi felelősségének feltételeit, az ítéltábla sem jutott attól eltérő következtetésre.

[9] A törvényszék ítéletének jogi indokolását azzal egészíti ki az ítéltábla, hogy a vádlott elkövetési magatartása vonatkozásában a testi sértés okozása egyenes szándékú volt, míg a bekövetkezett eredmény tekintetében a vádlottat gondatlanság terheli. A vádlott a sértett testi sérüléseiben megnyilvánuló következmények lehetőségét előre látva, mindazokat kifejezetten kívánva tanúsította magatartását, a cselekménye életveszélyes következményeit pedig azért nem volt képes felmérni, mert a tőle elvárható körületekért elmulasztotta.

[10] A büntetés kiszabása körében a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és büntetéskiszabási tényezőket, ennek keretében a vádlott büntetlen előéletét, magasabb életkorát, igazolt betegségét, emellett az is enyhítő körülményként értékelendő, hogy a terhelt a sértett részére jóvátételt fizetett. Mindezekkel szemben a vádlott személyiségének komoly társadalomra veszélyességét jelző tényezőként kellett értékelni azt a körülményt, hogy a bántalmazásra méltányolható indok nélkül került sor, illetve, hogy a vádlott orvul, hátulról támadt a mit sem sejtő sértettre.

[11] Az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány igazodik a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyességhez, és megfelelően szolgálja a speciális és a generális prevenció céljait is. Az ítéltábla a büntetés további enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget, a nagyobb mértékű enyhítés ugyanis a büntetés céljának elérését veszélyeztetné, a kisebb megváltoztatást pedig a Be. 371. § (2) bekezdése zárja ki.

[12] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva bírálta el az előterjesztett fellebbezéseket, s ennek keretében a Székesfehérvári Törvényszék fellebbezéssel támadott határozatát a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2021. február 18.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs sk.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2020. szeptember 14. napján kelt 31.B.5/2020/13. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2021. február 18.

Dr. Zólyomi Csilla sk.

a tanács elnöke